

Inhoud

Voorwoord 7

1. Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin 8

2. Cas en Jasmijn gaan bij hun moeder logeren 18

3. Youri weet niet wie zijn familie is 28

4. Ella woont in een groepshuis 38

5. Mogen Xiam en Limei al terug naar huis? 48

Over de auteur 59

Voorwoord

Hallo jongens en meiden,

Dit boek is er voor jou! Misschien woon je in een pleeggezin, op een groep of in een gezinshuis. Misschien heb je in een pleeggezin gewoond, maar woon je nu weer thuis bij je ouders. Het kan ook zijn dat je af en toe naar een pleeggezin gaat, maar verder thuis woont of op een groep.

Er zijn in Nederland heel veel kinderen zoals jij! Bijna 33.000 kinderen wonen niet bij hun eigen ouders. Je bent dus niet de enige.

In dit boek staan vijf verhalen over kinderen zoals jij. Kinderen die kortere of langere tijd niet thuis kunnen wonen. Er is vast een verhaal bij waar jij je goed in kunt herkennen. Omdat het lijkt op jouw eigen verhaal.

Misschien kun je juist dat verhaal uit dit boek voorlezen in je klas of met je vrienden. Dan gaan ook zij beter begrijpen wat het voor jou betekent om een pleegkind te zijn.

Weet je ... jij bent jij ... een uniek persoon. Er is niemand zoals jij. En daarom ben je bijzonder. Het is stoer en knap als jij durft te zeggen over jezelf: 'Ik ben een pleegkind, en dat is oké. Ik mag er zijn.'

Ik wens je veel leesplezier toe, samen met je ouders of pleegouders, je mentor, juf of meester. Want dit boek is er voor jou en hen samen.

Nieske Selles

1. Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

‘Wakker worden, kerel, het is tijd!’

Automatisch trekt Mosi de dekens nog iets verder over zijn hoofd. ‘Ik wil nog niet,’ broemt hij van onder de dekens.

Het blijft stil. Staat ze er nu nog wel, of is ze weggegaan? Voorzichtig kijkt hij om het hoekje van de deken. Ja, ze staat er nog. Snel trekt hij de dekens weer over zijn hoofd. Hij hoort hoe ze de rieten stoel pakt die naast zijn bed staat. De stoel kraakt even, waardoor Mosi weet dat ze is gaan zitten. Waarom gaat ze niet weg? Hij kent haar niet eens!

Dan begint ze toch weer te praten. Hij doet of hij niet luistert, maar hij hoort alles wat ze zegt. Hij kan er niets aan doen, maar haar stem klinkt aardig. Maar hoe weet hij of hij haar kan vertrouwen?

‘Ik snap dat je in de war bent, Mosi,’ zegt ze zacht.

Waarom praat ze nu tegen hem? Hij luistert gewoon niet. Hij doet het niet. Hij propt de dekens tegen zijn oren. Maar net niet zo hard dat hij haar niet meer kan horen.

‘Je mag vandaag best wat langer in bed blijven. Dan beginnen we gewoon vanmiddag op je nieuwe school. Iedereen snapt dat je even wat tijd nodig hebt. Blijf maar even liggen. Ik ga de kleintjes naar school brengen en als ik terug ben, kom ik je ontbijt boven brengen. Oké? Dan praten we even verder samen.’

Mosi zegt niets. Hij voelt hoe ze even zachtjes in zijn arm knijpt en dan opstaat en weggaat. De kamerdeur kraakt en dan doet ze hem zachtjes

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

dicht. Ze doet het vast niet echt, dat ontbijt op bed. Hij zucht. Tranen prikken in zijn ogen, maar ze blijven waar ze zitten. Huilen doet hij bijna nooit. Tenminste ... niet echt. Alleen vanbinnen soms. Dan zie je de tranen niet, maar ze zijn er wel.

Ze lijkt aardig. Hij had niet verwacht dat hij mocht blijven liggen. Maar fijn is het wel. Hij wil niet naar de nieuwe school. Voor de derde keer een nieuwe school. Hoe weet hij of de meester aardig is? Eerst vond hij het leuk dat hij een meester krijgt. Die heeft hij nog niet eerder gehad. Maar de kinderen zijn er ook nog. Misschien zijn ze gemeen. En ze hebben vast allemaal al een vriend. Dan is hij over.

Er zit een brok in zijn keel. Hij slaat de dekens van zich af en gaat op de rand van zijn bed zitten. Gelukkig is hier vloerbedekking. Dat is niet zo koud aan zijn voeten. Terwijl hij met zijn tenen door het zachte tapijt gaat, denkt hij terug aan gisteren. De voogd had hem hierheen gebracht.

Marieke is al twee jaar zijn voogd. Vanaf de dag dat ze hem kwam halen op zijn eerste school.

Hij zat in groep 5. Mama had hem die morgen niet naar school gebracht. Alweer niet. Ze lag nog in bed en de broodmand was leeg. Mosi had snel twee Marsjes gegeten. Er lag ook nog een gevulde koek. Die had hij in een boterhamzakje gedaan voor de pauze. Er was geen drinken in de koelkast, maar gelukkig had hij er deze keer aan gedacht om water te drinken uit de kraan. Daardoor was zijn keel niet zo droog tijdens het rekenen en schrijven.

Die dag kwam Marieke. Zomaar ineens stond ze in zijn klas. 'Mag ik Mosi even meenemen?' vroeg ze.

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

Hij liep achter haar aan en ze vertelde hem dat er iets moeilijks ging gebeuren. ‘Omdat het heel slecht gaat met je mama, vinden we het beter dat je een poosje ergens anders gaat wonen,’ zei ze.

Hij weet niet meer wat er verder gebeurde. Hij is het vergeten. Maar ze had hem meegenomen en hem naar een groot huis gebracht. Er woonden vier kinderen en drie honden. Ook waren er twee papa’s.

Hij miste mama meteen. Hij wilde mama. Ook al was ze altijd moe en boos. Ook al huilde ze veel en was ze vaak weg. Hij wilde naar huis. Maar de papa’s zeiden dat hij hier veilig was. Ze vertelden hem dat hij hier een poosje blijven mocht. Tot hij weer terugging naar mama.

Maar hij ging niet terug. Marieke kwam elke week. Ze vertelde dat het nog even ging duren. Mama was niet meer thuis. Ze woonde nu in een ziekenhuis. Ze kon ook niet op bezoek komen.

Hij begreep het niet. Hoe kon je nu in een ziekenhuis wonen? Hij had nog nooit gehoord dat iemand in een ziekenhuis woonde. Maar bij mama ging alles altijd anders dan bij andere mama’s. Daar zou het wel door komen.

Mama had wel een kaartje voor hem meegegeven. Er stond een tractor op. En op de achterkant had ze alleen maar ‘van mama’ geschreven.

De papa’s waren aardig, maar het was gek dat er geen mama was. Toen hij drie maanden bij de papa’s had gewoond, kwam Marieke weer. Hij voelde direct dat ze niet zomaar kwam.

‘Je gaat weer verhuizen, Mosi,’ zei ze. Het kon hem niet schelen. De school bij de papa’s in de straat was niet leuk. De kinderen deden stom en de juf deed altijd aardig. Te aardig. En daarom deed hij juist niet aardig tegen haar. Dat was zo raar. Als iemand te aardig was, wist hij niet meer wat hij moest doen.

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

In het nieuwe huis woonden alleen een papa en een mama. Of eigenlijk waren het geen papa en mama, want ze hadden geen kinderen. Mosi ging er naar een school die twee straten verderop stond. De juf was wel cool. Ze was soms aardig en soms streng. Ze kon ook voetballen. Dat was leuk, want voetballende juffen had hij nog nooit gezien.

De kinderen waren ook leuk. Hij had er zelfs een vriend. Boaz. Boaz had een papa en een mama en ook een zusje. Het was fijn om bij Boaz te spelen. Hij kwam er vaak.

De papa en mama in zijn nieuwe huis noemde hij Jan en Renske. Ze hielpen hem met zijn huiswerk en ze vertelden hem steeds dat hij hier mocht blijven tot hij weer naar mama ging. Maar Mosi wist niet of hij nog wel naar mama ging. Want hij zag haar nooit. Soms miste hij haar. Dan kreeg hij een naar gevoel in zijn buik als hij aan haar dacht. Maar het leek wel of hij steeds een beetje minder aan haar ging denken. Hij voelde zich er schuldig over, maar hij kon er niets aan doen. Zo ging het gewoon.

Marieke nam nog een keer een bestuurbare auto mee. Van mama. Maar de auto was van de kast gevallen en hij was kapot. Jan maakte hem niet. Hij zei dat het goedkope rommel was.

Marieke kwam nog steeds af en toe op bezoek. Hij was een heel schooljaar bij Jan en Renske. Op een keer zei Marieke dat ze moesten praten. Hij wist meteen dat hij weer weg moest. Hij vroeg het haar.

‘Het klopt dat je hier niet langer kunt wonen, Mosi,’ zei Marieke. ‘Jan en Renske hebben vanaf het begin gezegd dat je hier niet langer dan een jaar kunt blijven. Maar je kunt ook niet terug naar mama. Mama moet hard werken om weer sterk te worden. Ze kan niet voor jou zorgen. Nu niet, maar later ook niet. Daarom moet je naar een gezin waar je mag blijven

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

wonen. Een gezin waar je niet meer weg hoeft. Het was moeilijk om een gezin te vinden, maar het is gelukt. Je gaat verhuizen naar Lex en Dianne. En zij hebben gezegd dat je mag blijven. Er wonen nog meer kinderen bij Lex en Dianne.'

Mosi was wel geschrokken. Nooit meer terug naar mama. Dat was gek. Hij wilde wel naar een ander huis. Bij Jan en Renske voelde hij zich vaak alleen. Maar hij wilde niet naar een andere school. Dan zag hij Boaz niet meer.

Toch ging het door. Want als Marieke wat zegt, dan moet dat gebeuren. En nu is hij hier, bij Lex en Dianne. En de kinderen. De tweeling is vijf. En de baby is nog niet eens één jaar. De baby is ook een pleegkind. En ze is bruin, net als hij. Hij is hier de oudste. Dat is wel cool. Maar hij weet nog niet of het echt waar is dat dit zijn thuis is voor altijd. Dianne lijkt aardig. En Lex kent goede moppen. Maar als het nu eens nep is? Als hij nu weer weg moet? Hij zucht.

Mosi trekt zijn pyjama uit. Zijn kleren heeft hij gisteren meteen met Dianne in de kast gelegd. Dianne zei dat ze nieuwe kleren gaan kopen. Zaterdag. Hij pakt een oude spijkerbroek uit de kast en trekt zijn lievelingstrui aan. Dan gaat hij in de rieten stoel zitten. Hij wacht. Op Dianne en het ontbijt. En hij hoopt dat Dianne en Lex altijd aardig zullen blijven. Stel je voor ...

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

Om over door te praten

Hoe zou Mosi zich gevoeld hebben toen hij plotseling door Marieke uit de klas werd gehaald, die ochtend in groep 5?

.....

Hoe komt het dat Mosi niet bij zijn eigen moeder kan wonen?

.....

Mosi zit nu in groep 7. Stel dat hij bij jou in de klas zou zitten, hoe zou jij hem dan kunnen helpen?

.....

Hoe komt het dat Mosi zich verstoopt onder de dekens, terwijl Dianne eigenlijk heel aardig voor hem is?

.....

*Ben jij een pleegkind? Hoe vind je dat?
Welke dingen zijn moeilijk, en welke dingen gaan goed?*

Mosi verhuist naar zijn derde pleeggezin

Wist je dit?

In Nederland zijn meer dan 18.800 pleegkinderen. Dat is veel. Op elke school en bij elke club zijn kinderen die te maken hebben met pleegzorg.

Ken jij pleegkinderen?

Wie zijn het, en wat weet je van hen?

.....

Hoe wordt een kind een pleegkind?